

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0175

Anden årsdag for sammenstyrtningen af Rana Plaza-bygningen og status med hensyn til bæredygtighedsaftalen

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2015 om toårsdagen for sammenstyrtningen af Rana Plaza-bygningen i Bangladesh og fremskridtene i den bangladeshiske bæredygtighedsaftale "Bangladesh Sustainability Compact" (2015/2589(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bangladesh, især beslutningerne af 18. september 2014¹, 16. januar 2014², 21. november 2013³ og 14. marts 2013⁴,
- der henviser til sine beslutninger af 25. november 2010 om menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler⁵ og om virksomheders sociale ansvar i internationale handelsaftaler⁶,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Bangladesh om partnerskab og udvikling⁷,
- der henviser til "Sustainability Compact for Continuous Improvements in Labour Rights and Factory Safety in the Ready-Made Garment and Knitwear Industry in Bangladesh" (en bæredygtighedsaftale, som skal give løbende forbedringer inden for arbejdstagerrettigheder og fabrikssikkerhed i industrien for konfektionstøj og strikvarer i Bangladesh),
- der henviser til den fælles erklæring fra næstformand for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, kommissær med ansvar for handel, Cecilia Malmström, kommissær med ansvar for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold, kompetencer og arbejdskraftens mobilitet, Marianne Thyssen, og kommissær med ansvar for internationalt samarbejde og udvikling, Neven Mimica, i anledning af toårsdagen for

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0024.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0045.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0516.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0100.

⁵ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁶ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁷ EFT L 118 af 27.4.2001, s. 48.

Rana Plaza-tragedien,

- der henviser til FN's Johannesburg-erklæring om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion for at fremme social og økonomisk udvikling,
- der henviser til ILO's konvention om fremme af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2006, C-187) og konventionen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og arbejdsmiljø (1981, C-155), som ikke er blevet ratificeret af Bangladesh, samt henstillingerne til disse (R-197); der endvidere henviser til konventionen om arbejdstilsyn (1947, C-081), som Bangladesh har undertegnet, og henstillingerne hertil (R-164),
- der henviser til "Better Work Bangladesh"-programmet lanceret af ILO i oktober 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar" (COM(2011)0681) og til resultaterne af den offentlige høring om Kommissionens arbejde vedrørende retningen for dets politik for virksomhedernes sociale ansvar (VSA) efter 2014,
- der henviser til sine beslutninger af 6. februar 2013 om "Virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst"¹ og om "Virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning"²,
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, som opstiller en ramme for både regeringer og virksomheder med henblik på beskyttelse og overholdelse af menneskerettighederne, og som Menneskerettighedsrådet tilsluttede sig i juni 2011,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution vedtaget den 26. juni 2014, som opretter en mellemstatslig arbejdsgruppe med mandat til at udvikle et internationalt retligt bindende instrument til regulering af aktiviteterne i transnationale selskaber,
- der henviser til ILO-erklæringen om fundamentale principper og rettigheder i arbejdslivet,
- der henviser til FN's Global Compact-initiativ om menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø og korruptionsbekæmpelse,
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af et EU-system for due diligence-forpligtelser i forsyningskæden (COM(2014)0111, der har til formål at omsætte OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder til lovgivning,
- der henviser til udkast til lovgivning (nr. 2578) vedrørende moderselskabers og hovedentreprenørvirksomheders nødvendige omhu, der blev vedtaget af den franske Nationalforsamling under førstebehandlingen den 30. marts 2015,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2, og stk. 4,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0049.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

- A. der henviser til, at Rana Plaza-bygningen, en otte etager høj bygning i Savar uden for Dhaka, der husede adskillige beklædningsfabrikker, styrtede sammen den 24. april 2013, hvilket resulterede i, at over 1 100 mennesker mistede livet og omkring 2 500 blev kvæstet; der henviser til, at sammenstyrtningen af Rana Plaza-bygningen var den værste industrikatastrofe i Bangladesh og den mest blodige utilsigtede konstruktionsfejl i moderne tid;
- B. der henviser til, at mindst 112 mennesker omkom ved branden på Tazreen-fabrikken i Ashuliaområdet i Dhaka den 24. november 2012; der henviser til, at fabriksbrande, bygningssammenstyrtninger og andre ulykker, der vedrører sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, ikke er begrænset til konfektionsbranchen i Bangladesh alene, men fortsat giver anledning til alvorlig bekymring i andre udviklingslande og mindst udviklede lande med en stærkt eksportorienteret konfektionsbranche såsom Pakistan og Cambodia;
- C. der henviser til, at udviklingslande som Kina, Bangladesh, Indien og Vietnam efter multifiberaftalens udløb og på grund af den høje arbejdskraftintensitet i konfektionsbranchen er blevet globale producenter; der henviser til, at Bangladesh var blevet verdens næststørste eksportør af beklædningsgenstande efter Kina med nogen af de laveste lønninger i beklædningsindustrien, og at tekstilsektoren tegnede sig for næsten 85 % af landets eksport; der henviser til, at 60 % af landets tøjproduktion går til EU, som er Bangladeshs største eksportmarked;
- D. der henviser til, at konfektionsbranchen i Bangladesh beskæftiger omkring 4 millioner personer, og at op mod 40 millioner personers levebrød indirekte afhænger af denne branche, hvilket svarer til omkring en fjerdedel af befolkningen i Bangladesh; der henviser til, at konfektionsbranchen har bidraget betydeligt til reduktion af fattigdom; der henviser til, at Bangladesh har gjort store fremskridt med hensyn til at mindske uligheden mellem kønnene i samfundet og har nået FN's tredje 2015-mål om ligestilling mellem kønnene, og til, at konfektionsbranchen har ydet et vigtigt bidrag hertil, eftersom 3,2 mio. ud af de 4 mio. arbejdstagere, der er beskæftiget i denne branche, er kvinder; der henviser til, at beskæftigelsen af kvinder i mange tilfælde har bidraget til at styrke deres status;
- E. der henviser til, at reorganiseringen af konfektionsbranchen omkring modellen med en integreret værdikæde har betydet, at ordrer kun kan sikres ved at øge produktiviteten og sænke produktionsomkostningerne yderligere, hvilket gør arbejdsstyrken i Bangladesh og andre udviklingslande særligt sårbar; der henviser til, at Cambodia og Sri Lanka, hvor økonomien er stærkt afhængig af konfektionsbranchen, har oplevet faldende lønninger på trods af en kraftig stigning i produktionsfaciliteter og beskæftigelse; der henviser til, at minimumlønnen i Bangladesh blev sat betydeligt op efter Rana Plaza-katastrofen, men stadigvæk ikke når op på det niveau, der anses for at være tilstrækkeligt til at dække arbejdstagernes basale behov;
- F. der henviser til, at flere end 600 tekstilarbejdere ifølge forskellige rapporter er døde i fabriksbrande i Bangladesh mellem 2006 og begyndelsen af 2013, men at ingen af disse fabrikkers ejere eller ledere ifølge rapporter fra menneskerettighedsorganisationer nogensinde er blevet stillet for en domstol;
- G. der henviser til, at den sammenstyrtede bygning i Rana Plaza-komplekset var opført ulovligt og ikke opfyldte sikkerhedsstandarderne; der henviser til, at 32 fabrikker blev lukket permanent i Bangladesh efter ulykken som følge af betydelige

sikkerhedsproblemer, og at 26 fabrikker blev delvist lukket; der henviser til, at et betydeligt antal fabrikker stadig mangler at øge deres standarder til et lovligt niveau; der henviser til, at ILO støtter den bangladeshiske regerings initiativ til at foretage inspektioner vedrørende konstruktions-, brand- og elsikkerhed af ca. 1800 konfektionsfabrikker, hvoraf mange er ombyggede forretnings- eller beboelsesejendomme;

- H. der henviser til, at aftalen om en praktisk ordning for betalinger til ofrene for Rana Plaza-ulykken og deres familier (Donor Trust Fond), ifølge hvilken der skal ydes erstatning til ofrene for ulykken og deres familier, blev undertegnet den 24. april 2013 af repræsentanter for Bangladeshs regering, lokale tekstilproducenter og internationale tøjmærker, lokale og internationale fagforeninger og internationale NGO'er; der henviser til, at det beløb, der blev afsat til at dække udgifterne til alle erstatningskrav, er 30 mio. USD; der henviser til, at det samlede beløb, der er rejst gennem frivillige virksomhedsdonationer, pr. toårsdagen for katastrofen er omkring 27 mio. USD, hvilket efterlader et udestående på 3 mio. USD;
- I. der henviser til, at den økonomiske erstatning er en grundlæggende økonomisk støtte, og at det ikke vil være muligt at betale udgifterne til lægebehandling for de ofre, der har behov for langvarig lægebehandling, hvis fonden forbliver underfinansieret; der henviser til, at Europa-Parlamentet har beklaget, at den frivillige kompensationsordning gennem fonden Donor Trust Fund ikke havde nået sit mål, og har bemærket, at en obligatorisk ordning vil være mere fordelagtig for de overlevende og ofrenes familier;
- J. der henviser til, at EU som reaktion på de tragiske begivenheder i Rana Plaza-komplekset og som følge af den offentlige forfærdelse og Europa-Parlamentets krav om handling sammen med Bangladeshs regering og ILO den 8. juli 2013 lancerede "Sustainability Compact for Continuous Improvements in Labour Rights and Factory Safety in the Ready-Made Garment and Knitwear Industry in Bangladesh" ("bæredygtighedsaftalen"), hvori Bangladesh forpligtede sig til at træffe foranstaltninger for at forbedre arbejdstagerrettighederne og arbejdsvilkårene i landets konfektionsindustri;
- K. der henviser til, at Bangladesh inden ulykken kun havde 92 inspektører til at kontrollere omkring 5 000 konfektionsfabrikker og andre industrier i landet; der henviser til, at Bangladeshs regering havde forpligtet sig til at rekruttere yderligere 200 inspektører inden udgangen af 2013;
- L. der henviser til, at den første evaluering af bæredygtighedsaftalen fandt sted i oktober 2014 og konkluderede, at Bangladeshs regering på trods af gode fremskridt var nødt til at tage yderligere væsentlige skridt, navnlig med hensyn til forbedring og gennemførelse af arbejdsmarkedsloven, forbedring af arbejdstagerrettigheder i eksportproduktionszoner (EPZ'er) og ansættelse af flere inspektører; der henviser til, at den anden evaluering af aftalen vil blive foretaget i efteråret 2015;
- M. der henviser til, at Bangladeshs arbejdsmarkedslov blev ændret i juli 2013; der henviser til, at denne lov ganske vist indeholdt visse positive reformer, f.eks. på områderne sundhed og sikkerhed, men at den fortsat ikke er i overensstemmelse med internationale standarder for så vidt angår foreningsfrihed og kollektive forhandlinger – hvilket blev fremhævet i ILO's ekspertudvalgs kommentarer til konvention nr. 87 og 98 – herunder begrænsninger af retten til fuldstændigt frit at vælge repræsentanter, adskillige begrænsninger af retten til at strejke og brede administrative beføjelser til at annullere

en fagforenings registrering, og der henviser til, at regeringen gentagne gange har erklæret, at den ikke har til hensigt at behandle yderligere ændringer;

- N. der henviser til, at Bangladesh-aftalen om brand- og bygningsikkerhed (Bangladesh-aftalen), som er en juridisk bindende aftale, blev underskrevet af beklædningsvirksomheder, globale og lokale fagforeninger, NGO'er og grupper til beskyttelse af arbejdstagerrettigheder den 13. maj 2013, og at alliancen for bangladeshiske arbejdstageres sikkerhed (Alliancen) blev oprettet den 9. juli 2013 og samlede 26 hovedsagelig nordamerikanske virksomheder, men det skete uden inddragelse af fagforeninger; der henviser til, at der aktuelt er 175 mode- og detailhandelsvirksomheder, som har undertegnet Bangladesh-aftalen; der henviser til, at Bangladesh-aftalen og Alliancen har foretaget inspektion af de 1 904 eksportorienterede fabrikker;
- O. der henviser til, at den Bangladeshs regering endnu ikke har vedtaget gennemførelsesbestemmelser og bekendtgørelser til arbejdsmarkedsloven trods gentagne løfter om at gøre dette, og at den i sit seneste løfte meddelte at ville vedtage disse senest i sommeren 2015; der henviser til, at gennemførelse af denne lov er en nødvendig forudsætning for, at landets kan deltage i ILO's "Better Work"-program, og for, at uddannelsesprogrammet inden for rammerne af Bangladesh-aftalen kan fungere;
- P. der henviser til, at 10 % af arbejdsstyrken i konfektionsbranchen i Bangladesh arbejder i EPZ'er; der henviser til, at regeringen vedtog en ny EPZ-arbejdslov i juli 2014, som dog stadigvæk ikke giver arbejdstagerne rettigheder svarende til dem, der gives andre steder i Bangladesh; der henviser til, at strejkeforbuddet ganske vist udløb den 1. januar 2014, men at arbejdstagervelfærdsorganisationer ikke har samme rettigheder og privilegier som fagforeninger;
- Q. der henviser til, at der er registreret omkring 300 nye fagforeninger i beklædningssektoren siden begyndelsen af 2013; der henviser til, at 66 ansøgninger blev afvist i 2014, hvilket svarer til, at 26 % af alle de indgivne ansøgninger blev afvist; der henviser til, at forskelsbehandling på grund af fagforeningsmedlemskab fortsat er et meget alvorligt og hurtigt voksende problem; der henviser til, at fagforeninger beretter om, at regeringen i Bangladesh proaktivt forhindrer arbejdstagere og arbejdsgivere, der ønsker at nedsætte deres egne sikkerhedsudvalg som krævet i Bangladesh-aftalen, i at gøre dette;
- R. der henviser til, at Bangladesh indtager pladsen som nr. 136 ud af 177 lande i gennemsigtighedsindekset, og at korruption er rodfæstet i den globale beklædningsforsyningskæde og involverer den politiske klasse såvel som lokale og multinationale selskaber;
- S. der henviser til, at det ifølge konsortiet for arbejdstagernes rettigheder ville forøge fabrikationsprisen med mindre end 10 cent for hver af de 7 mia. beklædningsgenstande, som Bangladesh hvert år sælger til vestlige virksomheder, hvis landets 5 000 beklædningsfabrikker blev hævet til vestlige sikkerhedsstandarder i løbet af fem år; der henviser til, at der ikke er noget tegn på, at priserne på beklædnings- og tekstilartikler er steget inden for de seneste to år;
- T. der henviser til, at konfektionsbranchen i udpræget grad er domineret af store detailvirksomheder, mærkevarefabrikanter og -forhandlere, der kontrollerer globale produktionsnet og direkte fastsætter udbudsspecifikationerne; der henviser til, at tøj- og

tekstilfabrikanter på baggrund af den globaliserede industri ofte ikke har andet valg end at acceptere lavere priser, øge kvalitetsstandarderne, afkorte leveringstiden, reducere minimumsmængderne og påtage sig så stor en risiko som muligt; der henviser til, at der er alvorlige mangler med hensyn til gennemsækelighed og sporbarhed i den globale forsyningskæde; der henviser til, at anstændigt arbejde i den globale forsyningskæde vil være et centralt punkt på dagsordenen for ILO's konference i 2016;

- U. der henviser til, at tragedien medførte et hidtil uset krav fra europæiske forbrugere om flere oplysninger om, hvor produkter kommer fra, og under hvilke forhold de bliver produceret; der henviser til, at europæiske borgere har fremsat utallige henstillinger og organiseret kampanjer, der kræver større ansvarlighed fra beklædningsvirksomhedernes side for at sikre, at deres produkter fremstilles på en etisk korrekt måde;
- V. der henviser til, at Bangladesh som et mindst udviklet land nyder godt af told- og kvotefri adgang til EU-markedet for alle landets produkter under initiativet "Alt andet end våben", som omfatter 55 % af Bangladeshs eksport, hvoraf meget er tøj/tekstiler, og at landet følgelig er forpligtet til at sikre en effektiv gennemførelse af en række centrale FN/ILO-konventioner vedrørende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder;
 - 1. mindes ofrene i anledning af toårsdagen for Rana Plaza-tragedien, en af de mest ødelæggende industrikatastrofer nogensinde; udtrykker endnu engang sin medfølelse med de dræbtes familier og de tilskadedekomne eller lemlæstede; understreger, at disse tab kunne have været undgået med bedre sikkerhedssystemer på arbejdspladsen;
 - 2. minder om, at Rana Plaza-koordinationsudvalget fastslog, at fonden Rana Plaza Donors Trust Fond skulle indsamle frivillige donationer fra virksomheder og andre til at kompensere ofrene og deres familier; beklager, at der stadig manglede 3 mio. USD af den samlede erstatning på 30 mio. USD i april 2015, og opfordrer indtrængende de internationale virksomheder, der får leverancer fra Rana Plaza eller har væsentlige bånd til Bangladesh, samt regeringen i Bangladesh og Bangladesh Garment Manufacturers and Export Association (BGMEA) til at sikre, at alle de erstatninger, der skyldes, vil blive fordelt uden forsinkelse;
 - 3. kritiserer, at omkring en tredjedel af de virksomheder, der skønnes at have tilknytning til fabrikskomplekset, såsom Adler Modemarkte, Ascena Retail, Carrefour, Grabalok, J.C. Penney, Manifattura Corona, NKD, PWT eller YesZee stadig mangler at betale til Donor Trust-fonden; beklager dybt, at Benetton efter flere måneders nølen kun har givet 1,1 mio. USD til Rana Plaza Donor Trust Fund på trods af, at det nødvendige bidrag er vurderet til at være meget højere på grundlag af virksomhedens betalingsevne og i betragtning af dens tilknytning til Rana Plaza; beklager ligeledes, at alle virksomheder med tilknytning til Rana Plaza har ydet utilstrækkelige donationer og således ikke opfyldt deres forpligtelser over for ofrene, herunder Mango, Matalan og Inditex, der har afvist at offentliggøre deres donationer, og andre såsom Walmart og The Children's place, der kun har bidraget med et minimalt beløb;
 - 4. bemærker, at erstatningen for Tazreen-branden nu er ved at blive forhandlet på samme grundlag som Rana Plaza-aftalen, og beklager dybt de fortsatte forsinkelser og opfordrer til, at erstatningen betales rettidigt;
 - 5. glæder sig over de skridt, der tages til at etablere en permanent national forsikringsordning for arbejdsulykker, og tilskynder Bangladeshs regering til at stå ved sit tilsagn i så henseende inden for rammerne af den nationale trepartshandlingsplan;

opfordrer Kommissionen til at støtte sådanne bestræbelser, når det er relevant, bemærker imidlertid, at så længe den nuværende erstatning ikke er betalt, vil dette fortsat være en hindring for fremskridt på dette område;

6. opfordrer Kommissionen, regeringerne i EU samt andre til at behandle forslag til obligatoriske lovrammer, der vil sikre, at adgangen til domstolsprøvelse og erstatning er baseret på behov og ansvarlighed og ikke blot på interessegruppers evne til at hænge andre ud eller virksomheders frivillige indsats;
7. glæder sig over det af EU ledede initiativ til at lancere bæredygtighedsaftalen, der har til formål at sikre en ny start inden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdsvilkår, respekt for arbejdstagerrettigheder og fremme af ansvarlig forretningsførelse i konfektionsindustrien i Bangladesh;
8. noterer sig konklusionerne i den første evaluering af bæredygtighedsaftalen i oktober 2014, i henhold til hvilken Bangladeshs myndigheder havde gjort gode fremskridt, og anerkender, at bæredygtighedsaftalen har bidraget til forbedring af sikkerheds- og sundhedsforholdene på fabrikker og arbejdsvilkårene i konfektionsindustrien; opfordrer imidlertid indtrængende regeringen i Bangladesh til at øge sin indsats for aktivt at gennemføre alle forpligtelser i bæredygtighedsaftalen som et emne af højeste prioritet; stoler på, at der kan gøres betydelige fremskridt med hensyn til alle arbejdsmarkeds- og sikkerhedsmæssige problemstillinger – navnlig med hensyn til arbejdstagerrettigheder, arbejdstilsyn, anstændige lønninger, bygningers konstruktionsmæssige integritet, sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen samt ansvarlig forretningskik – inden den anden evaluering af bæredygtighedsaftalen, som skal finde sted i efteråret 2015;
9. bemærker de skridt, Bangladesh har taget med hensyn til at ændre sin arbejdsmarkedslovgivning efter Rana Plaza-tragedien ved at styrke de grundlæggende rettigheder på områderne sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og arbejdstagerrettigheder; beklager, at der ikke er blevet gjort noget ved en række begrænsninger af arbejdstagernes foreningsfrihed, og at loven stadig ikke er i overensstemmelse med centrale ILO-konventioner;
10. opfordrer i overensstemmelse med forpligtelserne i bæredygtighedsaftalen regeringen og parlamentet i Bangladesh til som en absolut prioriteret sag at vedtage de nødvendige regler og bestemmelser for at sikre, at loven gennemføres effektivt, i nøje samråd med det rådgivende trepartsudvalg og under særligt hensyn til gennemførelsen af ILO's konvention 87 og 98 om foreningsfrihed og kollektive aftaler;
11. er bekymret over situationen i EPZ'erne, hvor fagforeninger stadig er forbudt og arbejdsvilkår, sundheds- og sikkerhedsstandarder er dårlige, og understreger, at arbejdstagerne der bør nyde godt af grundlæggende lovmæssige frihedsrettigheder og sikkerhedsstandarder svarende til dem, som arbejdstagere andre steder i landet har; beklager dybt, at den foreslåede EPZ-arbejdsmarkedslov fortsat forbyder arbejdstagerne at danne fagforeninger i EPZ'erne, og påpeger, at arbejdstagervelfærdsorganisationer på ingen måde har rettigheder og privilegier, der kan sammenlignes med fagforeningers; opfordrer indtrængende Bangladeshs regering til straks at udvide arbejdsmarkedsloven til også at omfatte EPZ'erne fuldt ud;
12. glæder sig over forhøjelsen af mindstelønnen for arbejdstagere i konfektionssektoren med 77 % fra 35 til 62 EUR om måneden og tilskynder til, at den gennemføres på et endnu mere universelt grundlag; bemærker imidlertid, at minimumslønnen i

beklædningsindustrien i praksis stadig ikke dækker arbejdstagernes grundlæggende behov, og at den skulle op på mindst 104 EUR for at gøre det, og opfordrer regeringen i Bangladesh til at indføre mindsteløn, man kan leve af, i fuldstændigt samråd med fagforeninger og arbejdstagere; opfordrer desuden indtrængende regeringen til at sikre, at beklædningsfabrikkerne rent faktisk udbetaler den løn, folk har krav på;

13. glæder sig over registreringen af omkring 300 nye beklædningsfagforeninger siden starten af 2013, hvilket fordobler antallet af fagforeninger i beklædningssektoren, men er bekymret over, at registreringsprocessen i 2014 og 2015 er taget af i fart; tilskynder myndighederne i Bangladesh til at fortsætte i tråd med den oprindelige positive tendens for at opfylde målsætningerne om en passende repræsentation for de fire millioner arbejdstagere i konfektionsbranchen;
14. er dybt bekymret over rapporter om, at fagforeninger, der er dannet for nylig, har været udsat for forskelsbehandling, afvisninger og repressalier; er forfærdet over den udbredte diskrimination mod fagforeninger, der understreges af veldokumenterede eksempler på trusler, chikane og fysisk vold mod arbejdstagerrepræsentanter, herunder mordet på fagforeningslederen Aminul Islam; opfordrer indtrængende regeringen i Bangladesh til effektivt at gøre noget ved urimelig arbejdspraksis ved at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til at forebygge, efterforske og retsforfølge ulovligheder hurtigt og på gennemsigtig vis for at bringe straffriheden til ophør og ligeledes retsforfølge gerningsmændene til mordet på Aminul Islam; er overbevist om, at passende undervisning i og bevidstgørelse om arbejdstagerrettigheder er en effektiv måde at mindske diskrimination mod fagforeninger på;
15. mener, at eksistensen af demokratiske fagforeningsstrukturer spiller en vigtig rolle for bedre sundheds- og sikkerhedsstandarder, f.eks. fortsat udvikling af arbejdstagerstyrede sikkerhedsudvalg på alle fabrikker; understreger ligeledes betydningen af, at fagforeningerne får adgang til fabrikkerne for at undervise arbejdstagerne i, hvordan de kan beskytte deres rettigheder og deres sikkerhed, herunder deres ret til at nægte at udføre usikkert arbejde;
16. glæder sig over det tilsagn, som regeringen har givet om at genopbygge departementet for inspektioner af fabrikker og anlæg (DIFE), som i sidste ende forventes at få et personale på 993 ansatte og 23 distriktskontorer, over opgraderingen af inspektionstjenesten i januar 2014 og over vedtagelsen af en national sundheds- og sikkerhedspolitik samt ensartede standarder for sundheds- og sikkerhedsinspektioner; opfordrer Kommissionen og internationale partnere til at yde teknisk bistand og dele bedste praksis for at bistå med opgraderingen af departementet for inspektioner af fabrikker og anlæg; opfordrer regeringen i Bangladesh til at leve op til sine tilsagn om arbejdsinspektioner og overholdelse for ILO's konvention 81; glæder sig over lukning af fabrikker, som ikke har opfyldt sikkerhedsstandarderne;
17. er fortsat bekymret over påstandene om udbredt korrupsion i Bangladesh blandt sundheds- og sikkerhedsinspektører og ejere af beklædningsfabrikker og opfordrer til, at der gøres mere for at bekæmpe denne praksis;
18. forstår de vanskeligheder, der er ved at gøre fremskridt med hensyn til at ansætte inspektører, eftersom det er nødvendigt at uddanne folk på passende måde i henhold til en fælles standard og harmoniserede operationelle procedurer, før de påbegynder deres arbejde; beklager imidlertid, at målet om at ansætte 200 ekstra inspektører inden udgangen af 2013 endnu ikke er opfyldt, eftersom det nuværende antal ansatte er på

173, og understreger, at 200 inspektører er langt under det antal, der er nødvendigt for at føre tilsyn med en industri med fire mio. arbejdstagere;

19. glæder sig over, at der er blevet gennemført inspektioner på alle de fabrikker, som falder inden for Bangladesh-aftalen og Alliancen, og at der er blevet færdiggjort mere end 400 korrigerende handlingsplaner; opfordrer indtrængende Bangladeshs regering til at supplere disse tiltag ved hurtigt at foretage inspektion af de fabrikker, som falder under dens ansvarsområde, og til at vedtage passende afhjælpende foranstaltninger; støtter ILO's vigtige arbejde med at bidrage til at sikre dette; glæder sig over engagementet hos de fabrikker, der ønsker at forbedre standarderne, og opfordrer alle interesserede parter til at sikre korrekt gennemførelse af de korrigerende handlingsplaner;
20. glæder sig over, at der i øjeblikket er mere end 250 større mode- og detailsalgsvirksomheder, der modtager leverancer fra konfektionsbranchen i Bangladesh, som har underskrevet Bangladesh-aftalen og Alliancen med henblik på at samordne deres indsats for at bidrage til at forbedre sikkerheden i de bangladeshiske fabrikker, som de modtager leverancer fra; tilskynder i denne forbindelse andre virksomheder, herunder SMV'er, til at tilslutte sig aftalen; understreger behovet for en passende inddragelse af alle aktører med henblik på en effektiv gennemførelse af aftalen og tilskynder til, at den eftergøres i andre højrisikolande;
21. tilskynder til et øget samarbejde og systematisk udveksling af rapporter om fabriksinspektioner mellem Bangladesh-aftalen og Alliancen med henblik på at undgå dobbeltarbejde og forskellige standarder; opfordrer Alliancen til også at offentliggøre sine rapporter på bengalsk, herunder på internettet, og til at forsyne dem med billeder, så de kan blive tilgængelige for alle i landet;
22. mener, at globale detailhandelsvirksomheder og mærkevarefabrikker, med de nuværende produktionsmønstre, har en stor del af ansvaret for at vanskeliggøre en forbedring af arbejdsvilkår og lønforhold i produktionslandene; er overbevist om, at der kunne skabes en mere retfærdig markedsstruktur og mere retfærdige sociale vilkår, hvis disse virksomheder hele vejen igennem deres forsyningskæder sikrede fuld respekt for ILO's vigtigste arbejdsstandarder, internationalt anerkendte standarder for virksomheders sociale ansvar (VSA), navnlig OECD's nyligt ajourførte retningslinjer for multinationale virksomheder, de ti VSA-principper i FN's "Global Compact"-initiativ, den vejledende ISO 26000-standard om social ansvarlighed, ILO's trepartsprinciperklæring om multinationale virksomheder og socialpolitik og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; bifalder Kommissionens flagskibsinitiativ om ansvarlig forvaltning af forsyningskæden i beklædningssektoren under hensyntagen til allerede eksisterende nationale initiativer i Tyskland, Nederlandene, Frankrig og Danmark, og mener, at EU har evnen og pligten til at være førende på globalt plan inden for ansvarlighed i forsyningskæden;
23. mener, at adgang til information i beklædningssektoren ofte er en af de største hindringer for at imødegå menneskerettighedskrænkelser i den globale forsyningskæde, og at der er behov for et obligatorisk indberetningssystem, der giver oplysninger, som forbinder alle aktører inden for ét produkts værdikæde, lige fra produktionsstedet til detailhandlerne; mener, at der er behov for ny EU-lovgivning for at skabe en retlig forpligtelse til nødvendig omhu for EU-virksomheder, der outsourcer produktionen til tredjelande, herunder foranstaltninger til at sikre sporbarhed og gennemsigtighed i overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og

menneskerettighederne og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder;

24. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indføre en obligatorisk og retskraftig klausul om virksomhedernes sociale ansvar (VSA) i alle bilaterale handels- og investeringsaftaler, der undertegnes af EU, hvorved europæiske investorer bindes til de VSA-principper, der er fastlagt på internationalt plan, herunder ajourføringen fra 2010 af OECD's retningslinjer og de standarder, der er fastlagt af FN, ILO og EU; anmoder om, at der i fremtidige EU-handelsaftaler med tredjelande gives en mere fremtrædende plads til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen som led i dagsordenen for anstændigt arbejde, og at EU yder teknisk bistand til gennemførelsen af disse bestemmelser, således at de ikke udgør en handelshindring;
25. anerkender, at beskæftigelsen i beklædningssektoren har hjulpet millioner af fattige kvinder fra landdistrikterne i Bangladesh og andre steder til at slippe for afsavn og afhængighed af mandlig støtte; bemærker, at den ikke-organiserede arbejdsstyrke i væsentlig grad har bestået af ufaglærte arbejdstagere og kvinder i konfektionsbranchen i udviklingslande; anerkender, at fremskridt med hensyn til arbejdstageres rettigheder og beskyttelse er afgørende for styrkelsen af kvinders status, og understreger, at det er nødvendigt at øge repræsentationen af kvinder i fagforeninger, herunder de nyligt oprettede i Bangladesh, og glæder sig over bæredygtighedsaftalen i erkendelse af, at kønsrelateret indflydelse er vigtig for forbedring af arbejdsstandarderne;
26. bemærker, at "Alt undtagen våben"-initiativet (EBA) har spillet en vigtig rolle i Bangladeshs økonomiske udvikling og har bidraget til at forbedre de materielle vilkår for millioner af mennesker, navnlig kvinder; er imidlertid overbevist om, at "Alt andet end våben"-initiativet og den generelle toldpræferenceordning uden fornuftig konditionalitet vedrørende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder risikerer at forværre de dårlige standarder for arbejdstagerbeskyttelse og undergrave anstændigt arbejde; opfordrer Kommissionen til at fastslå, om Bangladesh overholder menneskerettigheds-, arbejds- og miljøkonventioner i forbindelse med den generelle toldpræferenceordning, og rapportere tilbage til Parlamentet; understreger, at lande, der gør gode fremskridt med hensyn til sociale standarder og arbejdsstandarder, bør belønnes ved, at de bevarer fuld markedsadgang for deres produkter;
27. tilskynder NF/HR Mogherini og kommissær Malmström til at vedblive med at inddrage ratifikationen af centrale ILO-standarder, sundheds- og sikkerhedsinspektion og foreningsfrihed i drøftelserne med Bangladesh om fortsat præferencehandel;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, Bangladeshs regering og parlament samt til generaldirektøren for ILO.